

ΑΝΑΤΟΛΗ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Β'.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΦΥΛ. Γ'.

Η ΗΧΩ.

Ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ πηγὴ πάντων τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ μεταβολῶν, ἐν τῇ ἀλληλουχίᾳ τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζομεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ αἰσθανόμεθα τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ὑπάρξεως. Ἡ λαμπροτέρα τῆς γῆς χώρα ἀπόλλυσιν οὐκ ὀλίγον τῆς τερπνότητός της, ἐὰν δὲν κατοικεῖται ὑπὸ ὄντων ἐμφύχων. Ἡ σιγῇ, ἣτις δὲν διακόπτεται εἴτε παρὰ τοῦ ἄσματος πτηνοῦ, εἴτε παρὰ τῆς κραυγῆς τετραπόδου, ὑπομιμνήσκει ἡμῖν τὴν φρικώδη τοῦ τάφου σιγῇ. Ἡ φαντασία μας σχηματίζει ἐκ τῶν ἀψύχων πολλάκις ὄντα λαλοῦντα. Ρυάκιον, φέρ' εἰπεῖν, διασχίζον θάλλουσαν πεδιάδα, δένδρον σειόμενον ὑπὸ ἠδέως ζεφύρου, ἄνθος βαλσαμόνον τὴν ἀτμόσφαιραν, ἀναζωγονοῦσι τὸ πνεῦμά μας. Ἡ προνοητικὴ φύσις ἠθέλησε νὰ δώσῃ καὶ εἰς αὐτοὺς εἴ τι τοὺς σκοπέλους ἢ τοὺς βράχους τὸ προτέρημα τοῦ παράγειν γοητείαν τινὰ ζωῆς, ἣτοι ἦχον. Ἀποτεινόμενοι δὲ εἰς τοὺς βράχους, λαμβάνομεν παρ' αὐτῶν ἀπάντησιν μιμουμένην τὴν φωνὴν μας

καὶ τὸν τόνον αὐτῆς καὶ ἐπαναλαμβάνουσαν τὰς αὐτὰς λέξεις μας, καθάπερ τὸ κάτοπτρον, ὅπερ ἀναπαριστᾷ τὸ ἐνώπιόν του ἐμφανιζόμενον πρόσωπον. Τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἐφελέκυσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιστημόνων.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἵτινες ἐθεώρουν ὅτι εἰς τὰ δάση ὑπῆρχον δρυάδες, εἰς τὴν θάλασσαν νηρηίδες, εἰς τὰς πηγὰς ναιάδες, ἐθεώρησαν καὶ τὴν ἡχώ ὡς τὴν ἐμφυχον.

Νύμφη τις, λέγει ὁ ἑλληνικὸς μῦθος, ἠράσθη τοῦ Ναρκίσσου. Ἦθελε δ' αὐτὴ εὐχαρίστως τῷ ὁμολογήσῃ τὸν ἔρωτά της, ἐὰν ἡ αἰδῶς δὲν τὴν ἀπέτρεπε. Περιωρίσθη λοιπὸν ἡ Νύμφη νὰ παρακολουθῇ αὐτὸν μακρόθεν κρυφίως. Ἄλλ' ἢ καθ' ἑκάστην θεὰ τοῦ ἀγαπωμένου παρ' αὐτῆς ἀντικειμένου οὐδὲν ἄλλο ἐπήνεγκεν ἢ τὴν ἐπὶ μᾶλλον ἑξαψιν τοῦ πάθους της.

Μετὰ τῶν ἡμερῶν, καθ' ἣν ὁ Νάρκισσος ἐκάλεσε διὰ νεύματος ἕνα τῶν συντρόφων του, ἡ Νύμφη, νομίσασα ὅτι ἐκάλεσεν αὐτὴν, ἀπετόλμησε νὰ ἐξέλθῃ τῆς κρύπτῃς της καὶ νὰ σπεύσῃ μετὰ τῆς ζέσεως τοῦ πάθους πρὸς αὐτόν. Ὁ Νάρκισσος

ἐτράπη τότε εἰς φυγὴν, ἢ δὲ Νύμφη, βλέπουσα ὅτι ἠπατήθη, ἀπεσύρθη ἐν μεγίστη συγχύσει καὶ ταραχῇ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἐξῆλθε πλέον τῆς κρύπτῆς τῆς, ἵνα μὴ ἐκτεθῆ εἰς ὁμοίαν καταφρόνησιν. Ἐκρύπτετο δὲ εἰς τὰ δάση καὶ τοὺς βράχους, ἀφ' ὅπου ἐγεύετο τῆς ἡδονῆς ν' ἀκροᾶται τῆς φωνῆς τοῦ Ναρκίσσου καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰς λέξεις του, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ μαλάξῃ, τοῦ χρόνου προϊόντος, τὴν ἐσκληρημένην καρδίαν του. Συγγνωστὸν δὲ λάθος τὴν ἔκαμνε νὰ πιστεύῃ ὅτι πᾶσα φωνὴ ἦν ἤκουεν, ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ παρ' αὐτῆς ἀγαπωμένου, ἦν πάντοτε ἐπανελάμβανε. Βλέπουσα ὅμως ὅτι οὐδὲν κατῶρθου, θαυμάζον ἐτήκετο, καὶ ἐπὶ τέλους δὲν ἔμεινε ἄλλο ἐξ αὐτῆς ἢ ἡ σκιά τῆς, ἣτις μετεμορφώθη εἰς βράχον, διατηρήσαντα τὴν φωνὴν τῆς καὶ τὴν συνήθειαν τοῦ ἐπαναλαμβάνειν τὰς λέξεις τῶν ἄλλων.

Ἡ ἡχώ ἐνθαρρύνει τὸν ὁδοιπόρον, ὅστις εὐρισκόμενος εἰς μέρη ἔρημα, ἐνθα δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ, ἀκούει ἐπαναλαμβανομένην τὴν φωνὴν του. Ἐξελλείφεται τότε ἐκ τῆς διανοίας του ἡ ἰδέα τῆς μονώσεως καὶ αἰσθάνεται ὅτι εὐρίσκεται ἐν μέσῳ φύσεως ζώσης. Ὑπάρχει δὲ διαφορὰ μεταξὺ ἡχοῦς καὶ ἡχοῦς. Αἱ πλείους αὐτῶν δὲν ἐπαναλαμβάνουσιν ἢ τὴν τελευταίαν μόνον λέξιν τοῦ λαλοῦντος, ἢ τὰς τελευταίας δύο συλλαβὰς αὐτῆς· ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνουσιν ὁλοκλήρως τὰς λέξεις· ἕτεραι δὲ ἐπαναλαμβάνουσι πολλάκις αὐτάς.

Ἡ ἡχώ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἡ ἀντανάκλασις τοῦ ἡχοῦ. Ἐκαστον ὁροῦσθον αἰῶμα τίθησιν εἰς κίνησιν τὰ μόρια τοῦ

ἀέρος τὰ πλησιέστερα αὐτῷ, ἣτις, χάρις τῇ ἐλαστικότητι τοῦ ἀέρος ἐπεκτείνεται πανταχοῦ καθάπερ τὸ φῶς. Ὅταν αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡχοῦ προσκρούσωσιν ἐπὶ σώματος στερεοῦ καὶ σκληροῦ, ἀντανανκλῶνται οὕτως εἰπεῖν καὶ ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἀφ' ὅπου ἦλθον. Δέον ὅμως τὸ σῶμα τὸ ἀντανανκλῶν τὸν ἡχὸν νὰ εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν τινα, ὅπως μὴ ὁ ἡχος ἐπιστρέψῃ ὀρμητικῶς, διότι τότε δὲν ἀποτελεῖ ἡχώ, ὡς συγχεομένου τοῦ ἐκκινουμένου ἡχοῦ μετὰ τοῦ ἐπιστρέφοντος. Τοιοῦτος εἶναι ὁ λόγος τῆς ἡχοῦς.

Νῦν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ κατασκευασθῇ τεχνητὴ ἡχώ, ἣτις ὅμως δὲν δύναται ποτε νὰ εἶναι ὡς ἡ φυσικὴ. Ὑπάρχει ὅμως ἐν τῇ Βασιλικῇ πλατείᾳ ἐν Κάσσελ ἡχώ ἐπαναλαμβάνουσα ἐννεάκις τὴν φωνὴν, ὡς ὑπάρχει ἄλλη περιφημότερα ἐν τῇ κυκλοτερεῖ πλατείᾳ τῆς Bath ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἡ ἡχώ καθίσταται τερπνοτέρα, διὰ τὴν ἡ σιγὴ ἣτις μεγαλοπρεπῶς βασιλεύει, διακόπτεται ὑπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐνθα τὸ πᾶν κινεῖται καὶ ἀκούεται ἡ ἀδιάκοπος τῶν ἀνθρώπων βοή, ἡ ἡχώ δὲν εἶναι τι εὐχάριστον.

Πολλάκις τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἡχοῦς ἐξαρτᾶται ἐκ μηδαμινῆς ἀφορμῆς. Εἰς λίθος πλειότερος ἢ ὀλιγώτερος, ἢ πυκνότης ἢ τὸ μέγεθος τοῦ δένδρου, ἢ διεύθυνσις τῶν κλάδων αὐτοῦ, δύναται μεγάλως νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τὴν ἡχώ. Οὕτως ἡ λαμπρότερα ἡχώ δύναται νὰ καταστραφῇ ὑπὸ μηδαμινῆς περιπτώσεως. Διὰ τοῦτο συμβαίνει νὰ μὴ ὑπάρχῃ πλέον ἡχώ ἐκεῖ ἐνθα ἄλλοτε ὑπῆρχε, ἢ νὰ

ὑπάρχῃ νῦν ἐκεῖ, ὅπου οὐδέποτε εἶχεν ἀκουσθῆ ἄλλοτε.

Οὕτω συνέβη μὲ τὴν περιφρημον ἡχώ τῆς Δερεμβούργης ἐν Σαξωνίᾳ. Ἡ καταστροφή ἀρχαίου τοίχου ἤρκεσε νὰ ἐκμηδενίσῃ ἡχώ ἐπαναλαμβάνουσαν μετὰ πάσης ἀκριβείας 27 συλλαβὰς. Ὁ δόκτωρ Πλὼτ βεβαιοῖ ὅτι ὑπάρχει περιεργος ἡχώ ἐν Γουδστῶκ, οὐ μακρὰν τῆς Οξφόρδης, ἐπαναλαμβάνουσα 17 συλλαβὰς κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ 20 κατὰ τὴν νύκτα.

Διηγούνται ὅτι ἐν τῷ τάφῳ τῆς συζύγου τοῦ Γρόσσου ὑπῆρχεν ἡχώ ὀκτάκις ἐπαναλαμβάνουσα τὸν πρῶτον στίχον τῆς Αἰνειάδος.

Ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι τῆς βασιλικῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις τοῦ ἔτους 1692 γίνεται λόγος περὶ ἡχοῦς λίαν πρωτοτύπου. Ὁ ἄδων ἡ λαλῶν δὲν νοεῖ τὴν ἐπανάληψιν τῶν λεγομένων του, ἀλλὰ μόνον τῆς φωνῆς, ἐνῶ οἱ παρευρισκόμενοι ἀκούουσι καθαρῶς τὰς λέξεις μὲ τινα παραλλαγὴν.

Ὑπάρχει ἡχώ παρὰ τὴν Κοβλεντίαν, ἐν τῷ Ρήνῳ, ἐπαναλαμβάνουσα οὐχὶ τὰς συλλαβὰς, ἀλλ' ὁλοκλήρως τὰς λέξεις, προφερομένας δεκαπεντάκις.

Ἐν Βερδούν τῆς Γαλλίας ὑπάρχουσι δύο πύργοι ἀπέχοντες ἀλλήλων 52 μέτρα καὶ ἐπαναλαμβάνοντες δωδεκάκις τὴν ἀπαγγελομένην λέξιν.

Ἐν τοῖς πλησιοχώροις τῶν Βρυξελλῶν ὑπάρχει ἡχώ εὐκρινῶς ἐπαναλαμβάνουσα δεκαεξάκις τὰς λέξεις. Ἐν Μιλάνῳ δὲ πρὸ 35 ἐτῶν ὑπῆρχεν ἡχώ ἐκ τῶν θαυμασιωτάτων τῆς Εὐρώπης ἐν θέσει καλουμένη Σι μ ο ν ἔ τ α, ἣτις ἐπα-

νελάμβανε τὰ λεγόμενα 24—30 φορὰς.

Ἡ ἡχώ τῆς Ροζενάτης, ἐπαύλεως ἐν Ἰρλανδίᾳ, εἶναι ἐκ τῶν σπανιωτέρων. Ἐὰν σαλπικτῆς διὰ τῆς σάλπιγγός του εἰς μέρος ὑψηλὸν ἰστάμενος καὶ μέτωπον ἔχων πρὸς βορρὰν παίξῃ ἐντεμάχιον μουσικῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σαλπισματος ἡ ἡχώ δὲν ἀκούεται. Ἀμα ὅμως ὁ σαλπικτῆς παύσῃ, τὸ σάλπισμα ἐπαναλαμβάνεται πιστῶς καὶ καθαρῶτατα. Πausάσης τῆς ἡχοῦς, ἄλλη ὁμοία ἐπανάρχεται τοῦ σαλπισματος δι' ἡχοῦ χαμηλοτέρου. Τοῦτ' αὐτὸ πράττει καὶ τρίτη μὲ ἡχὸν εἰς χαμηλότερον.

Ὁ λόγος δὲ τῆς πολλαπλῆς ἡχοῦς εἶναι ὁ ἐξῆς. Ὅταν εὐρίσκεται ὁ λαλῶν ἐν μέσῳ δύο παραλλήλων τοίχων, ἀπεχόντων ἀλλήλων 34 περίπου μέτρα καὶ προσφέρῃ λέξιν ἐστραμμένος πρὸς ἓνα ἐξ αὐτῶν, ὁ ἡχος ἀντανανκλᾶται πολλάκις ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἕτερον τοίχον διαδοχικῶς, καὶ ἄχρις οὗ ἡ κίνησις τῶν μορίων τοῦ ἀέρος παύσῃ, ὁ ἐν μέσῳ τῶν δύο τοίχων ἰστάμενος, δύναται ν' ἀκούσῃ πολλάκις τὴν ἢ ἐξέφερε λέξιν.

Οἱ φυσικοὶ πάντες ἀνομολογοῦσιν ὅτι τὸ ὕψος τῶν ὑδάτων, ἡ δύναμις καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν ἀνέμων, ἡ θέσις τῶν ὄρεων, ἡ μακρὰ ἢ μεγάλη ἀπόστασις τῶν ὄρμων ἢ κόλπων, οἱ πλειότερον ἢ ὀλιγώτερον διερρηγμένοι βράχοι, τὰ ἐρείπια κτιρίου, ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔτους, ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας, εἰσὶν αἷτια τροποποιούντα ἀπειριόριστως τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ποιότητα τῆς ἡχοῦς.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Τὸ ἐμπόριον εἶναι δένδρον σκιάζον διὰ τῶν κλάδων του τὸ σύμπαν.

(Σαμ. Ρικάρδ).

Τί ἐννοοῦμεν λέγοντες «ἐμπόριον»;

Τινὲς θεωροῦσιν αὐτὸ βιομηχανίαν συναλλαγῆς, ὁμολογοῦντες ὅτι συντείνει, ὡς πᾶσα ἄλλη βιομηχανία, εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν μεγάλων σκοπῶν, δι' οὓς ἡ ἀνθρωπότης ζῆ, ἐργάζεται καὶ τελειοποιεῖται.

Ἄλλοι ὀνομάζουσιν αὐτὸ ἀτέχνην τοῦ συναλλάττεσθαι, ἀγοράζειν δηλονότι καὶ πωλεῖν ἐμπορεύματα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ προσπορίζεσθαι κέρδη.

Ἄλλοι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

ἐπάγγελμα ἔχοντας τὴν ἐμπορίαν (α).

Ὁ ἀφρημένος οὗτος τοῦ νόμου ὄρισμός εἶναι ἀκατάλληλος, διότι πολλάκις παραδέχεται ὡς ἐμπορικὰς πράξεις τὰς μὴ ὑπ' ἐμπόρων τελουμένας καὶ φερούσας ἐμπορικὸν χαρακτήρα.

Ἐκ τούτου προέρχονται πολλάκις παρατράγωδα ἐν τοῖς δικαστηρίοις, διότι κηρύσσονται ταῦτα ἀναρμόδια εἰς τινὰς περιστάσεις καὶ ζητήματα ἀναρμόδια ἂν αὐτὴ ἡ ἐκείνη ἢ πράξις εἶναι ἢ οὐ ἐμπορικὴ, πρὸς ζημίαν τῶν διαδίκων.

Ὡστε εἶδει ὁ νόμος νὰ σαφηνίσῃ κάλλιον τὸ ἐμπόριον, ἀφοῦ πᾶς θνητὸς εἶναι ἔμπορος, καθὰ προέφημεν.

Κοιτῆς τοῦ ἐμπορίου ὑπῆρξεν ἡ Ἀνατολή. Ἀνατρέχοντες εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ἰωσήφ, εὐρίσκουμεν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ του ἐπώλησαν αὐτὸν εἰς ἐμπόρους Αἴγυπτίους.

Περὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν Αἰγυπτίων πρὸ τῆς θεμελιώσεως τῆς Ἀλεξανδρείας, ὀλίγα γινώσκουμεν. Πλείοτερα δὲ γινώσκουμεν περὶ Φοινίκων. Οὗτοι, κάτοικοι μικροῦ μέρους τῆς Συρίας, ἐτόλμησαν πρῶτοι νὰ υπερβῶσι τοὺς φραγματοῦς, οὓς ἡ θάλασσα παρενέβαλλεν εἰς τὴν κερδοσκοπίαν των, καὶ οὕτως ἐγένοντο κύριοι τῶν ἐμπορευμάτων πάντων τῶν λαῶν. Τὰ πλοῦτη τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, συνέρρουσαν ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι, ἢ τὰ πλοῖα μετέφερον εἰς πάσαν χώραν τὰ περισεύματα τῶν προϊόντων ἄλλων χωρῶν.

Ἡ τῆς Ἰσπανίας ἀνακάλυψις ὑπῆρξεν ἡ κυριωδέστερα πηγὴ τοῦ πλούτου των. Ἐκτὸς τοῦ βάμβακος, τοῦ λίνου, τοῦ σιδήρου, καὶ τοῦ μολύβδου τῆς Ἀνδαλουσίας, ἐλάμβανον καὶ πᾶν προϊόν τῶν χωρῶν εἰς τιμὰς, ἃς ἐκείνοι μόνον ὠρίζον.

Ἡ Καρθαγένη, ἀποικία τῆς Τύρου, ἐξετάθη πρὸς τὰς δυτικὰς τῆς Ἀφρικῆς ἀκτὰς. Ὅπως αὐξήσῃ τὸ ἐμπόριόν της, χωρὶς νὰ συμμετάσχωσιν ἄλλοι αὐτοῦ, ἐγένετο κατακτιτήρια. Ἡ

(α) Ἰδὲ ἐμπορικὸν Νόμον ἀρθ. 1

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἔτι εἶπον ὅτι τὸ ἐμπόριον συνίσταται εἰς τὸ μεταφέρειν ἀπ' ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον χρήσιμα τινα προϊόντα, ἢ ἐπωφελεῖ, ἢ εὐχάριστα, καὶ ἀνταλλάσσειν αὐτὰ μετ' ἄλλων ταιούτων.

νεπεία τῆς εἰσβολῆς τῶν λαῶν τοῦ βορρᾶ καὶ τῆς προόδου τῶν Σαρακηνῶν, ἐπήνεγκε τὴν κατάπτωσιν τοῦ ἐμπορίου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν τεχνῶν. Περιορισθὲν πανταχοῦ εἰς ἀπλὴν ἐσωτερικὴν κυκλοφορίαν, εὔρεν ἄσυλον μῶλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣτις ἐτήρησε τὴν ναυτιλιαν ζωῶν καὶ ἐμπορεύετο μετὰ τῆς Εὐρώπης. Ἡ Σικελία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γαλλία ἐπλημμύρισαν ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν ἀποικιῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀργότερον ἡ Βενετία, ἡ Γένοβα, ἡ Φλωρεντία, ἡ Πίζα διεπιλονεῖσκον πρὸς ἀλλήλας τὴν κυριαρχίαν τῶν θαλασσῶν καὶ τὰ πρωτεῖα ἐν τῇ βιομηχανίᾳ.

Τῷ 1164 ἡ πόλις τῆς Βρέμης (Ἀνσεατικὴ πόλις τῆς Γερμανίας) συνηθῆθη μετὰ τῶν λοιπῶν, ὅπως ἀμοιβαίως ὑποστηρίχθωσι καὶ προάξωσι τὸ ἐμπόριον, ὅπερ μετήρχοντο ἐν Λιβωνίᾳ (ἦτοι ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Φιλανδίας καὶ ἐν τῇ Βαλτικῇ). Ἡ σύστασις καὶ ἐπιτυχία τοῦ συνδέσμου τούτου ὑπέσχετο καὶ πολιτικὴν πρόοδον εἰς τὰς συνεταιρισθείσας πόλεις· διόπερ πᾶσαι αἱ Γερμανικαὶ πόλεις, αἵτινες μετήρχοντο κλάδον τινὰ ἐμπορίου, μετέσχον τοῦ συνδέσμου. Τῷ 1206 ἀπὸ τοῦ Νέβα μέχρι τοῦ Ρήνου ἠριθμοῦντο 72 πόλεις, αἵτινες κληθεῖσαι Ἀνσεατικαί, (α) εἰργάζοντο δραστηρίως ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν. Δὲν ὤκνησαν δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Ἰταλίας νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὸν σύνδεσμον. Ἡ τευτονικὴ Γαλλία ἐνεκολπώθη μόνη σχεδὸν τὸ ἐξωτερικὸν τῆς Εὐρώπης ἐμπόριον, ὅπερ κατὰ τὰ τέλη τῆς δευτέρας δυναστείας (τῶν Καρολίγγων ἀπὸ τοῦ Πιπίνου μέχρι τοῦ Λουδοβίκου Β', ἦτοι ἀπὸ τοῦ 755—987) καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς τρίτης

(α) Ἡ λέξις εἶναι ἡ Γερμανικὴ *Hanseatsch*, ἣτις εἶναι σύνθετος ἐκ τῆς λέξεως *Hans*, δηλοῦσης σύντροπον, καὶ τῆς λέξεως *tisch*, δηλοῦσης δίσκον, τράπεζαν. Ἦτοι πόλεις οὕτως εἶπεν ὁ μισοτραπεζαῖς. Ἀπομνημονεῖς τῶν Ἀφρικτικῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

(ἀπὸ Οὐγὸν Καπέτου μέχρι Ροβέρτου Β', ἦτοι ἀπὸ τοῦ 987—996) ἦτο ἐν τῷ ἐκπέσειν, καὶ ὅπερ ἔλαβε νέαν ζωὴν καὶ ὑπερῆεν ὑπὸ τὸν Λουδοβίκον Θ'. (ἄγιον Λουδοβίκον, 1226—1270).

Ἡ Βενετία, ἰσχυρὰ ἤδη κατὰ ξηρὰν ἕνεκα τῆς ἐμπορικῆς τῆς δραστηριότητος, κατέστη ἰσχυροτάτη καὶ κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς πρώτης σταυροφορίας, ἐξηκολούθησε δ' ἐπεκτείνουσα τὸ ἐμπόριόν τῆς καὶ συνεπαυξάνουσα τὰς κτήσεις τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Φαίνεται ὅτι, κατὰ τὸ λέγειν τῶν ἱστορικῶν, τῷ 1171 ἡ Βενετία ἴδρυσεν τράπεζαν δημοσίαν παρακαταθήκης, ἣτις ἐχρησίμευσεν ὡς πρότυπον εἰς τὰς ἄλλας, αἵτινες μετέπειτα ἰδρύθησαν ἐν Βυζαντίῳ, Γενούῃ καὶ Ἀμστελδάμῳ, ἢ ἄλλαι πόλεις.

Ὁ πρῶτος Βενετικὸς νόμος περὶ τραπεζῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1270. Οὐκ ὀλίγην δὲ προσεπορίσαντο εὐδαιμονίαν αἱ ἰδιωτικαὶ ἐκεῖναι τράπεζαι ἐφ' ἱκανοῦς αἰῶνας τῇ πόλει. Χάρις αὐταῖς ἐξοικονομοῦντο τὰ περισσεύοντα κέρδη, ἐσσωρεύοντο κεφάλαια, καὶ αὗται προσέθετον σθένος εἰς τὸ Βενετικὸν ἐμπόριον, διατιθέμεναι ὑπέρογκα ποσὰ πρὸς διευκόλυνσιν αὐτοῦ, διὰ γραμματίων, αἵτινα ἐπέχον τόπον κεφαλαίου. Ἡ εὐδαιμονία αὕτη τῆς Βενετίας ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ 1371. αἰῶνος, ὅτε ἤρξατο διὰ λόγους ποικίλους ἐκλείπουσα.

Οὐχ ἦν τῆς Βενετίας ἰσχυρὰ ὑπῆρξεν ἡ Πίζα, ἐν τε τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῷ ἐμπορίῳ. Ἡ ἀρχαία Πίζα διεκρίνετο πάντοτε μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Ἑτρούριας καὶ τῆς ἀρχαίας Ρώμης διὰ τοῦ ἐμπορίου τῆς, χάρις τῷ ὁποίῳ καὶ κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς Αὐτοκρατορίας κατέστη πλουσία καὶ ἰσχυρὰ. Ἀργότερον, μ' ὄλας τὰς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐπενεχθείσας αὐτῇ ζημίας καὶ καταστροφάς, εἶχεν ἰσχυρὸν στόλον πολεμικὸν καὶ ἐμπορικόν.

Ἐν Γαλλίᾳ Ἐρρίκος ὁ Μέγας, τῷ 1597, ἔδωκε νέαν ὠθησιν εἰς τὸ ἐμπόριον, ἰδρύσας

διάφορα βιομηχανικά καὶ ἀστήματα, καὶ ἐμπορικὸν συμβούλιον. Ἡ σπουδαιότερα ὁμῶς ἐποχὴ τοῦ ἐμπορίου ὑπῆρξεν ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ'. διότι μέρος τοῦ ὑπουργείου ἀπετέλει ὁ Κόλβερτ, ἀνὴρ, ὅστις πράγματι διήνοιξε τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας, τοῦ ἐμπορίου, ὅπερ ἐπεξέτεινε καθ' ἅπασαν τὴν οἰκουμένην.

Ὁ Montesquieu ἔγραψεν ὅτι τὸ ἐμπόριον φεύγει τὴν χώραν παρ' ἧς πιέζεται καὶ ζητεῖ ἄσυλον ὅπου ἀφίεται ἐλεύθερον. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην μαρτυροῦσιν ἡ Ὀλλανδία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἄλλαι χώραι εὐδαιμονήσασαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου, ἐλευθέρου ἀφιεμένου καὶ προστατευομένου ὑπὸ ἐλευθέρων θεσμῶν. Ἡ Ἰσπανία ἀπεναντίας ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Β' (1556-1598) καὶ τοι κατακτέσασα τοὺς δύο κόσμους, δὲν ἐσώθη ἐκ τῆς καταστροφῆς, πράξασα τάναντία. Οἱ ἐλεύθεροι θεσμοὶ συμβαδίζουσι πάντοτε μετὰ τῆς ἐμπορικῆς, ὡς καὶ πάσης ἐτέρας εὐδαιμονίας.

ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.

(Διήγημα, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ).

(Συνέχεια· ἴδε προηγ. φυλλ.)

Ἐπάχουσιν ἄνθρωποι δι' οὗ λέγομεν: «Αὐτὸς ἔχει καρδίαν!» Καὶ ὅμως αὐτοὶ ζῶσι μακρὰν τῶν οἰκείων, οὗ κλαίουσι μὲν ἀλλὰ δὲν βοηθοῦσιν. Εἰσὶν ἐγνωσταὶ οἱ τοιοῦτοι καὶ ὑποκινεταὶ εἰς στιγμιαίους φιλοφρονητικὸς παροξυσμοὺς, ἀλλὰ δὲν εἶναι διαρκῶς ἐνάρετοι.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰσὶν αἱ πολυαριθμοτέραι μερὶς τῆς κοινωνίας, καὶ αἱ σύζυγοι αὐτῶν καθίστανται πολλάκις τὰ θύματα τῶν. Προτιμώτεροι λοιπὸν οἱ ψυχροὶ καὶ φίλοι τοῦ ὑπολογισμοῦ νεανίας, περὶ ὧν λέγει ὁ κόσμος μετὰ περιφρονητικῶς: «Δὲν ἔχουσι καρδίαν!».

Ἡ Αἰμιλία Στράφορντ, καὶ τοι χαρακτῆρος ἀνώου καὶ μελιχλίου, δὲν ὤκνησε γὰρ γόση τὰ

ἐλαττώματα τοῦ συζύγου τῆς καὶ τὸν ταραχῶδη καὶ ἀνήσυχον χαρακτῆρά του. Δὲν τὸν ἠγάπα ὅμως ὀλιγώτερον διὰ τοῦτο, καθόσον ἕνεκα παραδόξου ἀντιφάσεως τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας καὶ ἕνεκα τῆς ἀνάγκης ἦν ἡ καρδία τῶν ἀνθρώπων αἰσθάνεται νὰ συναντᾷ ἀγῶνας καὶ πολλὰς θλίψεις, οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι ἀρέσκουσι κατὰ προτίμησιν ταῖς γυναῖδας. Τὸν ἠγάπα ὅμως ἄνευ ἠδονῆς, ἄνευ ἐλπίδων, ἠγάπα αὐτὸν ὠθουμένη ὑπὸ δυνάμει καίμηνος ἐκτὸς ἑαυτῆς καὶ ἦν δὲν ἠδύνατο νὰ καταβάλῃ.

Ὁ Ρόζεν πολλάκις δὲν ἔβλεπεν αὐτὴν ἐπὶ ὀλοκλήρους ἡμέρας, διότι ἄλλοτε ἐπεχειρίζετο ταξείδιά τινα σύντομα, ἄλλοτε διεσκεδάζε μετὰ φίλων. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐκόμισαν οἴκαδε τὸν Ρόζεν πλήρη πληγῶν, προσελθουσῶν ἐκ μονομαχίας· ἄλλοτε ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μετὰ τὴν κνήμην συντατριμμένην, διότι θέλων νὰ πηδήσῃ ἔριππος χάνδακά τινα, τατέπεσεν ἐντὸς αὐτοῦ. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀπουσίας του ἡ Αἰμιλία εὐρίσκετο εἰς θανάσιμον ἀνησυχίαν. Καὶ ὅμως τὰ δυστυχήματα ταῦτα συνέτεινον εἰς τὸ ν' ἀγαπᾷ αὐτὴ τὸν σύζυγόν τῆς. Ἄλλως τε οὗτος κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀσθενειῶν του ἦτο ἀγαθός· ἐνόει ὅτι ἡ σύζυγός του ὑπέφερε καὶ πολλάκις καταλαμβανόμενος ὑπ' εἰλικρινοῦς συγκινήσεως, τῇ ἔλεγε.

— Συγχώρησόν με, Αἰμιλία, ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς θὰ εἶμαι μαζί σου καλλίτερος.

Ἄμα ὅμως τῇ ἀναρρώσει του, ἐλησμόνει τὰς ὑποσχέσεις του, ἠσθάνετο βαρμηδὸν ἀνίαν, καὶ ἐπομένως τὴν ἀνάγκην νέων συγκινήσεων, ἣτις ὠδήγει ἐπὶ τέλους αὐτὸν εἰς τὸ χαρτοπαίγιον. Εἶχεν ἀπωλέσει χρήματα πολλὰ, εἶχεν ἐλαττώσει σπουδαίως τὴν περιουσίαν του καὶ εἶχεν ἀρχίσει νὰ εἰσάγῃ οἰκονομίας εἰς τὴν οἰκίαν του, οἰκονομίας ἀπομακρυνούσας ἐξ ἀνάγκης τὴν σύζυγόν του ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ἐκείνης κοινωνίας, ἣς ἦτο ἄλλοτε τὸ ὄραϊσμα, καὶ ὑποχρεούσας αὐτὴν νὰ ζῇ ἐν ἀπομονώσει καὶ μακρὰν τοῦ κόσμου. Τοῦτο κατέστησε τὸν Ρόζεν μελοχολῶδη

κόν. Πρὸς ἀποσπασθῆναι τῆς μελλομένης ταύτης, ἐπειράθη νὰ μὴ συχνάζῃ πολὺ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ν' ἀμελήσῃ αὐτῆς. Οἱ ὑπηρεταί του ἐνεδύοντο ἱμάτια παλαιὰ· οἱ ἵπποι του ἔμενον ἐφ' ἱκανὸν χρόνον κατὰ κλειστοὶ εἰς τοὺς σταύλους· οἱ κύνες αὐτοῦ ἐπαχύνοντο οἰκᾶς, καὶ ὁ Ρόζεν ἀπέφυγε καὶ αὐτοῦς του τοῦ φίλους, τὰς λέσχας, τὰ θεάτρα καὶ πᾶσαν ἄλλην διασκέδασι. Δὲν ἔζη πλέον ἢ διὰ τὸ παιγνίδιον!

Τί δὲ κατῴρωσε παιζῶν; Ἀπόλεσε, ὡς εἶδομεν, τὸ ἐν Αἰτλεφορδ κτήμα του, ὅπερ ἀνῆκε τῇ συζύγῳ του, καὶ σχεδὸν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἰδικῆς του περιουσίας. Πῶς νὰ ἐπανορθώσῃ τοιαύτην δυστυχίαν;

Τοῦτο ἀκριβῶς ἐσκέπτετο ὁ Ρόζεν ἐπὶ τῆς γερύρας τοῦ ποταμοῦ. Ἄλλ' ἡ ἀνάμνησις τῆς Αἰμυλίας ἀνέτρεπε τὴν περὶ αὐτοχειρίας φωνὴν τῆς καρδίας του. Ἐβλεπεν αὐτὴν πάσχουσαν, ἀποθεταρρημένην, κλαίουσαν. Τὴν ἔβλεπε νεαρὴν ἔτι καὶ ὁμοῦ τὸσφ ὑπὸ τῆς θλίψεως καταβεβλημένην. Ὡραίων πάνυ, καὶ ὁμοῦ ἠναγκασμένην νὰ φεύγῃ τὴν κοινωνίαν καὶ νὰ κρύπτηται ὑπὸ σκεπασμένην τέλος τὰ δεινὰ προῶρου χηρείας.

— Ὅχι! εἶπεν ἀνακύψας ἄς συμβῆ ὅ,τι καὶ ἂν συμβῆ. Δὲν αὐτοκτονῶ! Ἄν ἤμην μόνος ἐν τῷ κόσμῳ, μάλιστα, ἀλλὰ μετ' ἐμοῦ νὰ καταστρέψω καὶ τὴν σύζυγόν μου! Ὅχι! Δὲν θὰ γίνω ὀλοφόνος τῆς... Ἄγωμεν οἰκᾶς κοιμηθῶμεν ἀπόψε καὶ ἰδῶμεν τί τέξεται ἡ ἐπιούσα.

Καὶ ἡ φωνὴ ἐκείνη ἡ ἐξωθούσα αὐτὸν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν, τῷ εἶπε τότε:

— Ἐχεις δίκαιον, Ρόζεν. Ὁ ὕπνος εἶναι γόνιμος πολλὰκις ἀρίστων ἰδεῶν. Ἄλλως τε μὴ ὁ Τάμεσις θὰ δραπετεύῃ ἐντεῦθεν; Ἐχεις πάντοτε τὸν καιρὸν ν' αὐτοκτονήσῃς.

Ὁ Ρόζεν μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του. Καθ' ὅδον δὲ συνήντησεν ἀγιοπάϊδα, ἐξ ἐκείνων οἰτινες διανέμουσι τὰ θεατρικὰ προγράμματα καὶ ἄλλας εἰδοποιήσεις, ὅστις τῷ ἔδωκε μίαν εἰδοποίησιν ἐρυθράν. Ὁ βαρῶνος τὴν ἔλαβε μηχαν-

νικῶς καὶ μηχανικῶς τὴν ἔθηκεν εἰς τὸ θυλάκιόν του.

Ἄμα εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐξεδύθη ἐν τάχει καὶ καλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐφαπλώματος μέχρι τῶν ὠτων, εἶπεν: «εἰς αὔριον τὰ σπουδαῖα», καὶ ἐπειράθη νὰ κοιμηθῇ.

Δ'.

Ἄλλὰ δὲν ἠδυνήθη! Ἐστρέφετο ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἀλλ' αἱ σινδόναι τῷ ἐφαίνοντο πλήρεις ἀκανθῶν· ἔκλειε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἔβλεπε τὸ παιγνίδιον, τὴν σωρεῖαν τῶν ἀπολεσθέντων χρημάτων του, τὴν ἀπαθὴ φυσιογνωμίαν τοῦ ἀντιπάλου του, καὶ τὰς μυίας, αἰτίνες προστίμων τὴν σταγόνα τοῦ ἀντιπάλου του. Ὁνειρεύετο, καὶ τοὶ δὲν ὑπνωττεν, ἐπὶ δύο ὥρας. Τέλος ἠγέρθη, ἐνεδύθη καὶ ἀγνοῶν τί νὰ πράξῃ, ἔθηκε τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιόν του καὶ εὔρε τὸ ἐρυθρὸν ἐκεῖνο χαρτίον, ὅπερ τῷ ἔδωκεν ὁ ἀγιοπάϊς. Τὸ ἀνέγνωσεν. Ἴδου τί ἔγραφε.

«Κανονισμὸς τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας τῆς ζωῆς».

Τὸ βλέμμα του ἔπεσε τυχαίως ἐπὶ τῶν ἄρθρων 24 καὶ 25, ἄπερ ἀνέγνω.

Ἄρθ. 24. Δύναται πᾶς τις νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ζωὴν ἐκάστου, πληρόνων ποσὸν ἀνάλογον μὲ τὸ ποσὸν ὅπερ ζητεῖ νὰ λάβῃ ὁ κληρονόμος του μετὰ τὸν θάνατόν του.

Ἄρθ. 25. Καὶ μόνη ἡ πληρωμὴ τῆς πρώτης δόσεως παρέχει τῷ δικαιούχῳ τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ ἀσφαλισθὲν ποσόν, ἐὰν μετὰ τὴν δόσιν αὐτὴν προέλθῃ θάνατος φυσικὸς καὶ οὐχὶ αὐτοκτονία.

Ὁ Ρόζεν ἐσκέφθη ἐπὶ τῶν δύο τούτων ἄρθρων.

Μετὰ πολλὴν σκέψιν ἀπεφάσισε. Νέος ὀρίζων διηνοιχθὴ ἐνώπιόν του. Ἠδύνατο λοιπὸν νὰ σώσῃ τὴν σύζυγόν του ἀπὸ βεβαίας καταστροφῆς, νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν βλάβην ἣν ἐπήνεγκεν αὐτῇ διὰ τῆς διαγωγῆς του.

Ἐσπευσεν εἰς τὸ ταμεῖόν του καὶ ἠρξάνθη αὐτό εὔρε 1000 λίρας. Ἐλαβε τὴν εἰδοποίησιν ἐκείνην τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας καὶ ἔδραμεν εἰς τὸ γραφεῖόν της.

— Ἐρχομαι, εἶπε πρὸς τὸν διευθυντὴν αὐ-

τῆς, νὰ ἀσφαλίσω τὴν ζωὴν μου ὑπὲρ τῆς συζύγου μου βαρωνίδος Αἰμυλίας Ρόζεν-Στράφορντ, γεννηθείσης ἐν Δουβλίνο, ἀτέκνου καὶ ἡλικίας 22 ἐτῶν.

— Ἐχει καλῶς, τῷ ἀπήντησεν ὁ διευθυντής. Ἄλλὰ πρῶτον πρέπει νὰ σὰς ἐπισκεφθῇ ὁ ἰατρός. Καὶ τῷ ἔδειξεν αἰθουσαν, ἐν ἣ ἐγένετο ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις.

Ὁ Ρόζεν ἐξῆλθεν αὐτῆς μετ' ὀλίγα λεπτὰ κομίζων πιστοποιητικὸν τοῦ ἰατροῦ ὅτι χαίρει ἄκρην ὑγείαν.

Ὁ διευθυντής ἐξέτάσας αὐτό, εἶπε τῷ Ρόζεν. — Δύνασθε νὰ ζητήσητε ἀσφάλειαν μέχρι 30,000 λιρῶν. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ πληρῶνητε κατ' ἔτος 572 λίρας καὶ 2 1/2 σελλήνια, συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 32, 42 καὶ 44 τοῦ κανονισμοῦ μας.

Ὁ Ρόζεν ἐπλήρωσε πάραυτα τὸ ὀρισμένον ποσὸν καὶ συνῆψε τὴν σύμβασιν.

Ἄμα ἀφίκετο εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν σύζυγόν του μὲ τὸ μενιδάμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ, ἐναγκαλισθεὶς αὐτὴν τρυφερότατα, τῇ εἶπεν:

— Ἀγαπητὴ μοι Αἰμυλία, ἡ περιουσία μας ὑπέστη ἐλάττωσιν ἀπρόοπτον καὶ σπουδαῖαν. Ἀπόψε ἔχασα εἰς τὸ παιγνίδιον τῶν μυιῶν ὀλόκληρον σχεδὸν αὐτήν. Ἄλλ' εὔρον τὸν τρόπον νὰ σοὶ ἐξασφαλίσω 30,000 λίρας ἐτήσιον εἰσόδημα. Ἀπεφάσισα νὰ κάμω ταξιδιὸν τι εἰς Ἰταλίαν, λιαν ὠφέλιμον εἰς τὰ συμφέροντά μας. Σὲ πρκακαλῶ νὰ τηρήσῃς ἄκρην ἐνεμεύθειαν περὶ τοῦ ταξιδίου τούτου καὶ νὰ μὲ ἀπαλλάξῃς τῆς ὑποχρεώσεως νὰ σοὶ δώσω πλειοτέρας πληροφορίας. Μετὰ τινας ἡμέρας θὰ λάβῃς τὸ συμβόλαιον τὸ ἐξασφαλίζον σοὶ τὴν περιουσίαν περὶ ἣ σοὶ προείπον ὡς καὶ ἐπιστολὴν μου ἐκ Δουβρ, ἐνθα θὰ ἐπιβεβαιώσῃ διὰ τὸ Καλαί· ἐναγκαλίσθητί με, ἀγαπητὴ μοι σύζυγος. Πολλὰ σοὶ ἔκαμον κακὰ, ἀλλ' ἐλπίζω τὰ πάντα νὰ διορθώσω. Ἀπόψε ἀναχωρῶ. Καὶ τοὶ δὲ τὸ ταξιδιὸν μου δὲν εἶναι ἐπικίνδυνον, ὁμοῦ ὁ θνητὸς ὑπό-

κεῖται πάντοτε εἰς τὸν θάνατον. Ἐναγκαλίσθητί με τρυφερῶς...

Καὶ ἐδάκρυσεν! Ἐἴτα ἀποσπασθεὶς τῆς ἀγκάλης τῆς συζύγου του ἐνεκλείσθη εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἔγραψε τῷ φίλῳ του Ἐδουάρδῳ Βάρθ τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν.

Ἀγαπητὴ μοι φίλε,

Διὰ τῆς παρουσίας μου σοὶ δίδω τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν. Κατεστράφη εἰς τὸ παιγνίδιον καὶ δὲν μοὶ ἐναπομένει ἄλλο ἢ ἡ αὐτοκτονία. Τὸ ἄρθρον ὁμοῦ 54 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας μοὶ τὴν ἀπαγορεύει. Ἀναχωρῶ εἰς Ἰταλίαν ἀπόψε. Σοὶ συνιστῶ τὴν σύζυγόν μου, τὴν ἀγαθὴν Αἰμυλίαν, ἣς κατέστρεψα τὴν προῖκα καὶ ἣς ἐξησφάλισα διὰ θυσίας τῆς ἰδίας ζωῆς εἰσόδημα 30,000. Ὁ κανονισμὸς τῆς ἐταιρίας ὅν σοὶ ἐσωκλείω, θὰ σοὶ ἐξηγήσῃ τὴν ἰδέαν μου. Μεταβαίνω πρὸς συνάντησιν τοῦ θανάτου. Πιστεύω δὲ ὅτι ἡ σύζυγός μου σὲ ὑπολύπτεται. Σὲ παρακαλῶ πολὺ ὅταν ἀποθάνω νὰ τὴν συζευχθῆς καὶ νὰ τῇ εἴπῃς ὅτι ἐθυσίασα ἑμαυτὸν χάριν αὐτῆς καὶ ὅπως ἀναπληρώσω τὴν ζημίαν ἣν τῇ ἐπήνεγκον, καταστρέψας τὴν ἐν Αἰτλεφορδ προῖκά της διὰ τῶν μυιῶν.

Ὁ φίλος σου

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΖΕΝ.

Ε'.

Τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐσπέραν ὁ Ρόζεν ἔλαβεν εἰσητήριον Α'. θέσεως διὰ Δουβρ καὶ ἐπιβὰς εἰς τὴν ἀμαξοστοιχίαν, ἐκαλύφθη διὰ τοῦ μανδύου του καὶ ἐσκέπτετο τίνι τρόπῳ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀποθάνῃ, καὶ πότε νὰ προσβῇ εἰς τὰς ἀποπείρας του, πάραυτα ἢ ἄμα τῇ εἰς Ἰταλίαν ἀφίξει του. Μετὰ τινα σκέψιν ἐνέκρινε τὸ πρῶτον νὰ ἐπωφεληθῇ δηλονότι παντὸς παρουσιασθησομένου μέτου πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦμένου.

Ἄλλὰ τὰ μέσα αὐτὰ πῶς θὰ ἐπαρουσιάζοντο; μόνον τῶν, ἣ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώξῃ τις αὐτὰ; Ὁ Ρόζεν ἐσκέφθη ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο λιαν εὐκόλον. Οὐχὶ διότι ἐφοβεῖτο οὗτος τὸν θάνατον ἀπειναντίας, ἔδαινε θαρραλέως καὶ στυγρικῶς πρὸς συν-

άντησόν του, ἀλλ' ἐπόθει νὰ ἀπέθνησκε ταχέως καὶ ἄνευ ἀλγηδόνων, ἄνευ ἀγωνίας. Ἄλλ' οὔτε οὕτως, οὔτε ἄλλως ὁ θάνατος ἐπαρουσιάζετο. Βλέπετε δὲν εἶναι αὐτὸς εὐκόλος ὅσον τὸν νομίζομεν. Ἡ ζωὴ εἶναι ἰσχυρωτέρα ἀπ' ὅσον πιστεύομεν. Ἐπάρχει τι ἐκτὸς τῆς λύπης τὸ πλησιάζον ἡμᾶς πλειότερον πρὸς τὸν θάνατον; Καὶ ὅμως ποία λύπη, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῆ ἰσχυρὰ, φέρει θάνατον; Λέγομεν συνεχῶς «θ' ἀποθάνω ἀπὸ τὴν λύπην μου», ἢ «ἢ λύπη αὐτὴ θά μὲ φέρῃ εἰς τὸν τάφον», καὶ ὅμως οὐδέποτε ἀποθνήσκομεν ἀπὸ τὰς λύπας αὐτάς.

Φαίνεται ὅτι ἡ φύσις εἶναι μεστὴ ἀντιφάσεων καὶ διέπεται ἀπὸ ἀντιφατικόν τι πνεῦμα. Ριψάτε βλέμμα πρὸς τὸ παρελθόν σας καὶ ὄψεσθε ὅτι ὁ βίος σας, τὰ ἔργα σας, οἱ πόθοι σας ὡς ὑπῆρξαν ἄλλο ἢ διηνεκεῖς ἀντιφάσεις. Θέλετε νὰ ζήσητε; ἀποθνήσκετε! Πάρθετε τὸν θάνατον. Θὰ ζήτητε βίον μακρὸν καὶ λυπῶν ἀνάμεστον. Τί εἶναι ἡ κακοδαιμονία καθ' ἧς οἱ ἄνθρωποι παραπονοῦνται ἀεινάως; Ἡ δύναμις τῆς ἀντιφάσεως ἢ διέπουςα τὸ σύμπαν. Ἡ ἀντίφασις αὐτὴ εἶναι ἡ κίνησις, ὁ ἀγὼν, τὸ ἐξυγόμενον δύο μυστηριωδῶν δυνάμεων ἐν αἷς κεῖται τὸ ἀπόκρυφον τῆς ζωῆς. Καὶ τοι δὲ ἐκ τῆς γνώσεως τῶν τυχῶν μας ἢ τῶν τῶν ἄλλων πλασμάτων, δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν περὶ τῶν νόμων τῶν διεπόντων τοὺς λοιποὺς κόσμους, δὲν δυνάμεθα δηλονότι νὰ πετάζωμεν πρὸς τὸ ἀπειρον, οὐχ ἤττον δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν ὅτι τὸ σύμπαν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ γιγαντιαία ἀντίφασις.

Ὁ Ρόζεν τοιαῦτα ἐσκέπτετο, καὶ ἔηλεπεν ὅτι τὸ θανεῖν ἄνευ αὐτοκτονίας δὲν εἶναι τόσῳ εὐκόλον. Μηχανικῶς δὲ ἐξήπλωσε τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἐτέρου. ταξιδιώτου, καθημένου ἀπέναντί του. Ἐνόησεν ὅμως πάραυτα τὸ ἀπρεπὲς τῆς συμπεριφορᾶς του καὶ ἠτοιμάζετο ν' ἀποσύρῃ αὐτὸν, ἀλλά... αἴφνης ἐσκέφθη ὅτι τοῦτο ἠδύνκτο πιθανῶς νὰ δώσῃ ἀφορμὴν ἐρίδος ὑπὸ βοηθοῦσης τὸν σκοπὸν του, καὶ τότε οὐ μόνον δὲ ἀπέσυρεν αὐτόν, ἀλλὰ προσέβλεψε τὸν γεί-

τονά του διὰ τρόπου ἀπειλητικοῦ, ὡστε νὰ τῷ ἔλεγεν: «Ἄν τολμᾶς, ὁμίλησον!»

Ὁ γείτων του ἀπέσυρε τὸν ἴδιον πόδα καὶ παρατηρῶν τὸν βρόνον μετὰ γλυκύτητος,

— Συγγνώμην, τῷ εἶπεν, ἂν ἀκουσίως μου ἔθηκα τὸν πόδα ὑπὸ τὸν ἰδικόν σας.

— Δὲν εἴσαθε σεῖς, ἀπήντησεν ὁ Ρόζεν, ὅστις ἐθέσατε τὸν πόδα ὑπὸ τὸν ἐμὸν, ἀλλ' ἐγὼ ὁ θεὸς τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ὑμετέρου.

Ἄλλὰ νοήσας πότον γελοία ἦτο ἡ ἀπάντησις καὶ παιδαριώδης, ἐκλινε περιλύπως τὴν κεφαλὴν, ὅπως ἀποκρύψῃ τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου του ἀνελθὸν ἐρύθημα.

— Θεέ μου! ἐφώνησεν ὁ ἄλλος, πρέπει λοιπὸν δύο ἄνθρωποι νοήμονες νὰ ἐρίσωσι διὰ τοῦτο; Εἴτε ἐγὼ, εἴτε ὑμεῖς ἐπράξατε τοῦτο, ἀδιάφορον... Ἄλλὰ βλέπω ὅτι εἴσαθε λυπημένους. Τί ἄρ' ἔγε σὰς ἀνησυχεῖ; Συγγνώμην διὰ τὴν τολμηρὰν ἐρώτησιν, ἀλλὰ μοὶ ἐμπνέετε συμπάθειαν. Δύναμαι νὰ συντελέσω κατὰ τι εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πόνου σας; Δύναμαι νὰ σὰς χρησιμεύσω;

Καὶ ταῦτα λέγων ἔλαβε τὴν χειρὰ του, ἔθλιψεν αὐτὴν διὰ τῶν χειρῶν του καὶ ἀφελὼν τὰ δίοπτρα ἀπὸ τῆς μινός του, παρετήρησεν αὐτὸν μετ' ὕψους τόσῳ συμπαθῆς, ὥστε ὁ Ρόζεν κατελήφθη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἦν γεννᾷ πᾶσα μεγάλη λύπη, νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ μυστικόν του εἰς αὐτόν. Ἄλλως τε ὁ ἄγνωστος αὐτὸς κύριος εἶχεν ὕψους τόσῳ γλυκὺ καὶ εἰλικρινές, ὥστε ἐνέπνευσε τῷ Ρόζεν τὴν ἐμπιστοσύνην.

Ὁ ρηθεὶς κύριος ἐφάνετο πεντηκοντούτης καὶ ἦτο ἐνδεδυμένος ἀξιωματικῶς.

— Μάλιστα, ὑπέλαβεν εἰπὼν ὁ Ρόζεν. Δύνασθε νὰ μοὶ φανῆτε χρήσιμος πολὺ.

— Πῶς;

Ὁ Ρόζεν ἐκλινε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ οὖς τοῦ ἀγνώστου καὶ τῷ ὁμίλησεν.

(ἀκολουθεῖ).

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ.

Ἡ τοῦ σώματος κίνησις εἶναι ὕψους ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑγείαν, διότι ἐν τῇ κινήσει ὑπάρχει ἡ ζωὴ. Ὡς περὶ τὴν ὅμως πᾶσα πρᾶξις ἡμῶν, ἐὰν γίνεταί κανονικῶς καὶ τακτικῶς, ὠφελεῖ, ἂν δὲ ἀτάκτως καὶ ἀκανονίστως βλάπτει, διὰ τοῦτο φυσικὸν εἶναι καὶ ὁ περίπατος νὰ ἔχη τοῦς κανόνας του.

Μεταξὺ ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς γυμναστικῆς, τὸ βῆμα ἀπαιτεῖ τὴν αἰφνηδίαν συνδρομὴν πλείονος ἀριθμοῦ μυνῶν καὶ σύμπαντος τοῦ ὄργανισμοῦ μας. Τὸ ἡμέτερον σῶμα εἶναι σύνολον μοχλῶν ἀντιπροσωπευόμενον ὑπ' ἀπάντων τῶν ὀστέων τοῦ σκελεθροῦ μας, οἱ δὲ μυνῶνες εἰσὶν αἱ δυνάμεις αἱ κινεῦσαι αὐτοῦς. Παρατηρήσωμεν ἐπὶ τινα στιγμήν τὸν ἄνθρωπον εἰς στάσιν εὐθείαν καὶ ἀκίνητον ὡς στρατιώτην. Ἐπιθέσωμεν ἔπειτα ὅτι πᾶσαι αἱ τῶν μυνῶν δυνάμεις αἴφνης ἤθελον ἐκλείψει. Τί θὰ συνέβαινε τῷ ἀνθρώπῳ; Θὰ ἔπιπτε χαμαὶ ὡς ῥάκος. Ὅπως λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἵσταται ὀρθῶς καὶ εὐθύς, ἔχει ἀνάγκην πάντων τῶν μυνῶν αὐτοῦ.

Ἐξετάσωμεν νῦν τί γίνεται ὅταν ὁ ἄνθρωπος ποιῇ ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐπὶ ἐδάφους λείου. Πρῶτον κλίνει ὀλίγον τὸ σῶμά του πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ ποδὸς ὃν διανοεῖται νὰ κινήσῃ, καὶ οὕτως ἐκβάλλει αὐτὸ ὀλίγον τῆς ἰσοσταθμίας, ἣν ἐπανευρίσκει ἀμέσως διὰ κινήσεως ἀνεπαισθήτου καὶ ἀντιθέτου τοῦ ἄνω μέρους τοῦ σώματος καὶ τῆς κεφαλῆς. Μετὰ τοῦτο φέρει πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὸν πόδα, ὅπερ θὰ ἔκαμνεν αὐτὸν νὰ πέσῃ, ἂν τὸ τῶν μυνῶν σύστημα τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ σώματος καὶ τῆς κεφαλῆς δὲν ἐκινεῖτο, ὅπως ἀποσύρῃ τὸ σῶμα πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀποκλίναν πρὸς τὰ ἐμπρὸς διὰ τῆς ἐξόδου τοῦ ποδός. Ὁ πούς τότε λαμβάνει θέσιν στερεὰν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἡ κίνησις γίνεται τὸ ἐρεῖσμα ὀλοκληροῦ τοῦ σώματος, ὅπερ πίπτει ἐπ' αὐτῆς διὰ κινήσεως

δευτέρως, πλαγίως καὶ ἀντιθέτου τῆς πρώτης, ἐνῶ ὁ ἕτερος πούς φέρεται πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὡς ὁ πρῶτος.

Ἴδου λοιπὸν πῶς ὁ περίπατος τίθησιν εἰς κίνησιν ἅπαν τὸ σῶμά του. Ὁ θέλων δὲ νὰ παρατηρήσῃ κάλλιον τὴν διαδοχικὴν ταύτην κίνησιν τῶν μελῶν τοῦ σώματος ἐν τῷ βηματισμῷ, ἄς θεάσῃται γυναῖκα ἔγκυον, μικρόσωμον καὶ εὐτραφεῆ, περιπατοῦσαν.

Ἀφοῦ ἀπεδειξάμεν τὸ πρῶτον τοῦτο θέμα, δεῖσῶμεν νῦν πῶς πρέπει νὰ γίνεταί ὁ περίπατος, ὅστις εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ γυμναστικὴ.

Πρὸ παντός ἐτέρου πρέπει νὰ ἐκλέγωμεν τὴν ὥραν καθ' ἣν θὰ ἐξερχόμεθα εἰς περίπατον. Εἰς τὰ ὄρεϊνά μέρη ἢ καλλιτέρα ὥρα εἶναι ἡ πρωΐνη, καὶ ἰδίως ἡ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Ἐν ταῖς πεδιάσιν μίαν ὥραν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολὴν, καὶ τοῦτο ὅπως, προλαβὼν ὁ ἥλιος, διαλύσῃ τοὺς ὑπάρχοντας ἀτμούς.

Ἡ ἑσπέρα δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ περίπατον εἰς μέρη ὑψηλά, εἰς μέρη δὲ χαμαλά βλάπτει, ἐνῶ εἶναι θανατηφόρος εἰς μέρη παραθαλάσσια ἢ ἐλώδη, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μέρος εἶναι παραθαλάσσιον μὲν, ἀλλ' ὄρεινόν ἢ λορφώδες.

Μετὰ τὸ γεῦμα οὐδέποτε ὁ περίπατος εἶναι ὠφέλιμος, ἐκτὸς ἂν παρίθωσι δύο τοῦλάχιστον ὥραι.

Ἐξεταστέον καὶ τὰ μέρη ἐν οἷς ποιοῦμεν τὸν περίπατον. Τὰ ἀνοικτὰ, ὑψηλά, καὶ τερπνῆς θεᾶς μέρη εἰσὶ προτιμητέα τῶν πεδιάδων.

Τὸ σταματᾶν ἐν τινὶ τοῦ περιπάτου σημείῳ, εἶναι ὠφέλιμον.

Ὁ ἐξερχόμενος εἰς περίπατον δὲν πρέπει οὔτε ν' ἀναγινώσκῃ καθ' ὁδόν, οὔτε νὰ συνομιλήσῃ μετ' ἄλλων περὶ σοδαρῶν ἀντικειμένων, ἀπαιτούντων σκέψιν, καθόσον τότε ὅλη ἡ γυμναστικὴ τῆς κινήσεως καθίσταται περιττὴ εἰς τὸν περίπατον προτιμώτεροι εἰσὶν αἱ τερπναὶ καὶ ἀστεῖαι ὁμιλίαι.

Τὸ βῆμά μας δὲν πρέπει νὰ ἦναι οὔτε πολὺ βραδύ, ἀλλ' οὔτε ταχύ· ἐπειδὴ δὲ ὁ χαρακτη-

τοῦ ἀνθρώπου ἐπιδρᾶ ἐπὶ τοῦ βηματισμοῦ, διὰ τοῦτο οἱ μὲν χαρκτικῆρος ἐνθουσιώδους δέον νὰ μετριάζωσιν αὐτὸν, οἱ δὲ γαληνίου νὰ ἐπισπεύδωσιν αὐτὸν, διότι τοιοῦτοτρόπως γυμνάζονται νὰ ρυθμίζουσι καὶ τὸ ἠθικόν των.

Καλὸν εἶναι νὰ προσέχωμεν ὅπως μὴ περιρρωμεθα ὑπὸ ἰδρωτός, ἢ τοῦλάχιστον νὰ μὴ ἰστάμεθα καθ' ὁδὸν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Ἐπιστρέφοντες δὲ οἴκαδε, καλὸν εἶναι ν' ἀλλάσωμεν ὑποκάμισον. Ὅσοι ὅμως δὲν ἐσυνείθισαν τοῦτο, δέον νὰ προσέχωσι νὰ μὴ ἐκτίθενται εἰς τὸν ἀέρα ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐφίδρωσις.

Πασῶν τῶν ἡλικιῶν οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦ περιπάτου, ἀλλ' ἕκαστος ἀναλόγως.

Οἱ παῖδες φερ' εἰπεῖν πρέπει νὰ ἀφίνονται εἰς τὴν διάθεσίν των, διότι κανονισμὸς δι' αὐτοὺς δὲν ἰσχύει· ἀλλ' οἱ συγγενεῖς ἄς προσέχωσι νὰ μὴ περιπατῶσιν ἀσκεπῆ τὰ τέκνα των, νὰ μὴ βρέχωνται, νὰ μὴ τρέχωσι πολύ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἄς ἐγκαταλείπωνται εἰς τὴν θέλησίν των.

Οἱ νέοι ἔχουσιν ἀνάγκην κανονικοῦ περιπάτου, ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναπτύξεώς των. Εἰς τὰς νεανίδας μάλιστα εἶναι τοῦτο ὄντως φάρμακον προληπτικόν. Ἡ παράλειψις τοῦ περιπάτου ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ βλάβης τῆς υγείας των. Οἱ ἄνδρες ἔχουσιν ἐπίσης ἀνάγκην περιπάτου, διότι οἱ πλείονες ἀναγκάζονται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ διάγωσι βίον καθεστικόν, καταδικάζοντες τὸν ὀργανισμόν των εἰς βεβιασμένην ἡσυχίαν, ἧτις ἐπὶ τέλους προδιαθέτει εἰς ἀσθενείας.

Εἰς τὸν περίπατον πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἀτμοσφαιρικὴ κατάσταση καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους.

Τὰς ὥρας ἡμέρας τῆς ἀνοιξέως, τὰς δροσεράς ἡμέρας τοῦ φθινοπώρου πρέπει νὰ προτιμῶμεν, χωρὶς ὅμως νὰ παραλείπωμεν τὸν περίπατον καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἐποχὰς σχετι-

κῶς. Ἐν ταῖς ὑγραῖς χώραις ὁ περίπατος δὲν εἶναι τόσῳ ὑγιεινός ὡς προέφημεν, ἀλλὰ λαμβάνοντες τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις, πρέπει καὶ ἐκεῖ νὰ κινώμεθα.

ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΟΦΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ ἐπτὰ τῆς Ἑλλάδος σοφοὶ ἐκλήθησαν οὕτω, διότι ἔχοντες πείραν οὐχὶ κοινήν, ἐδίδον ποικίλας συμβουλὰς περὶ τοῦ καλῶς καὶ ἐντίμως ζῆν. Τινὲς τῶν συμβουλῶν τούτων διεσώθησαν μετὰ θρησκευτικῆς προσοχῆς μέχρις ἡμῶν· ἐξ αὐτῶν σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰς χρησιμωτέρας εἰς τὸν βίον.

1. Πιπτακὸς ὁ Μιτυλιναῖος.

Καταγίνου νὰ καταστήσης ὠραῖον μᾶλλον τὸ πνεῦμα ἢ τὸ σῶμα.

Ἡ ὀκνηρία εἶναι κακὴ· ἡ ἀκολασία ὀχληρά· ἡ δὲ ἀμάθεια ἀνυπόφορος.

Ἡ συγχώρησις εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἐκδικήσεως.

2. Σόλων ὁ Ἀθηναῖος.

Μὴ ἀπόκτα εὐκόλως νέους φίλους, μηδὲ ἀπόρριπτε ἀναιτίως τοὺς παλαιούς.

Τοῖς συμπολίταις σου συμβούλευε οὐχὶ τὰ ἀρέσκοντα αὐτοῖς, ἀλλὰ τὰ ὀρθά.

Μὴ ὀμίλει περὶ ὧν ἀγνοεῖς· καὶ γινώσκων ἔτι, κάλλιον νὰ σιγᾷς.

Τὴν πατρίδα σου ἐξυπηρέτει λόγῳ τε καὶ ἔργῳ.

Μηδένα πρὸ τῆς θανάτου του μακάριζει.

3. Κλεόβουλος ὁ Μιρδιός.

Θεώρει γενικὸν ἐχθρὸν τὸν ἐχθρὸν τοῦ λαοῦ.

Μὴ ὑπερηφανεύου ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις, μηδὲ ἀπελπίζου ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις.

Ὁ ἐνάρετος μισεῖ τὴν ἀδικίαν, καλ-

λιεργεῖ τὴν εὐσπλαγχίαν, συμβουλεύει τοῖς πολίταις τὰ ἄριστα, χαλιναγωγεῖ τὴν γλῶσσάν του καὶ συμφιλιώνει τοὺς ἐχθρούς.

4. Περικλῆς ὁ Κορινθίος.

Πρόσεχε εἰς πᾶν πρᾶγμα.

Κανόνισον σεαυτὸν οὕτω πως, ὥστε ἐν μὲν τῇ ζωῇ νὰ εἶσαι ἄξιος ἐπαίνων, ἐν δὲ τῷ θανάτῳ εὐλογιῶν ἄξιος.

Μὴ πρόδιδε τὰ μυστικά.

Δὲν πρέπει νὰ τιμωρῶμεν μόνον τὸν παρεκτρεπόμενον, ἀλλὰ καὶ νὰ προλαμβάνωμεν τὴν παρεκτροπήν.

5. Χείλων ὁ Σπαρτιάτης.

Γίνωσκε σεαυτὸν.

Ὁ λαλῶν ἐν μέσῳ ποτηρίων, εὐκόλως σφάλλει.

Μὴ λάλει κακὰ κατὰ τοῦ πλησίον.

Κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν φίλων φθάνε ἀργά· τρέχε ὅμως πρῶτος εἰς τὰς δυστυχίας των.

Σέβου τοὺς γεροντοτέρους σου.

Ἡ γλῶσσα δὲν πρέπει νὰ τρέχη πρὸ τοῦ νοός.

Λησμόνει τὴν ἢν ἐποίησες εὐεργεσίαν καὶ ἐνθυμοῦ ἐκείνην ἢν ἔλαβες.

Τρία εἰσὶ δύσκολα. Τὸ τηρεῖν τὰ μυστικά. Τὸ καλῶς διαθέτειν τὸν χρόνον. Καὶ τὸ ὑποφέρειν τὰς ὕβρεις ἄνευ παραπόνου.

6. Βίας ὁ Πριηνεὺς.

Εἶσαι ὠραῖος; ποιεῖ ὠραῖα ἔργα. Εἶσαι ἀσχημος; Κάλυπτε τὴν ἀσχημίαν σου διὰ καλῶν ἔργων.

Ἄκουε πολλά καὶ λάλει ὀλίγα.

Μὴ ἐπαίγει τὸν κακὸν διότι εἶναι πλούσιος.

Κατὰ τὴν νεότητά σου ἀπόκτα κέρδη, κατὰ δὲ τὰ γηρατεῖα σοφίαν.

7. Θαλῆς ὁ Μιλήσιος.

Οἱ πολλοὶ λόγοι δὲν καταδεικνύουσι καὶ πολλὴν σοφίαν.

Μὴ λέγε πρὶν ὅ,τι σκοπεῖς νὰ πράξης, ὅπως μὴ γίνῃς καταγέλαστος ἂν δὲν τὸ πράξης.

Ἐν ταῖς δυστυχίαις βλέπε ὅτι ἄλλοι ὑποφέρουσι πλείονας.

Θέλεις νὰ ζήσης καλῶς καὶ τιμίως; Μὴ πράττε ὅ,τι κατηγορεῖς ἄλλους ἐὰν τὸ πράξωσι.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀνακάλυψις κλεπτῶν. — Ἐν τινι χωρίῳ ἐκλήπησαν σάκκοι τινὲς βάμβακος. Ὁ ἀπολέσας αὐτοὺς μετέβη παρὰ τῷ καθῆ καὶ ἐζήτησε τὴν ἀνακάλυψιν τῶν κλεπτῶν. Οὗτος ἐκάλεσε τοὺς μᾶλλον ὑπόπτους, ἵνα κάμη ἀνακρίσεις.

Ἄμα ὡς εἰσῆλθόν εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἐγείρεται θυμωθεὶς καὶ λέγει.

— Εἶναι ἐντροπῆ, κύριοι! Ἐγὼ σὰς καλῶ ἵνα μάθω τίς ἐξ ὑμῶν ἐκλεψε τὸ βαμβάκιον, καὶ σεῖς ἔρχεσθε τόσῳ ἀναιδῶς μετὰ τὰ γένειά σας πλήρη βάμβακος; Θέλετε νὰ σαρκάσετε τὴν ἀρχήν;

Τινὲς αὐτῶν ἔφερον τὴν χεῖρα εἰς τὸν πώγωνα ἵνα παρατηρήσωσιν ἂν τῷ ὄντι εἶχον βαμβάκιον.

Οὕτως ἀνεκαλύφθησαν ἅπαντες οἱ κλέπται καὶ συνελήφθησαν, καὶ τοι οὐδεὶς αὐτῶν εἶχε βαμβάκιον εἰς τὸ γένειον, ἀλλ' ἐπροδόθησαν μόνοι των.

Κλοπὴ πριγκιπικὴ. — Ἰνδικῆ τις ἐφημερὶς ἀναφέρει ὅτι 3 — 4 πριγκίπισσαι τοῦ Σιάμ ἐκατηγορήθησαν ὡς ὑπεξαίρεσασαι ἀδάμαντας.

καὶ ἀντικαταστήσασαι αὐτοὺς διὰ ψευδῶν λίθων. Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἔνοχοι θὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὸν ἐξῆς θάνατον.

Θὰ ἐγκλεισθῶσιν ἐντὸς σάκκου. Θὰ κρεμασθῶσιν εἰς ἰσοκύβητον τρίγωνον ξύλινον μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω. Καὶ θὰ ξυλοκοπῶνται κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σῶμα, μέχρι οὗ ἐκπνεύσωσιν! Εἶτα ὁ σάκκος μετὰ τὸ σῶμα των θὰ ριφθῆ εἰς τὸν ποταμόν.

Τοιοῦτοτρόπως ἐθανατώθη κατὰ τὸ 1849 καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Κρόμα Λουάγκ-Ρουκ-Κονάσετ, ὅστις εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον.

Καταψήφισις νέου εἵδους. — Διάσημος ζωγράφος συνήντησε μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐν τινι πινακοθήκῃ τὸν ὑπουργὸν τῶν οικονομικῶν, ὃν ἐγίνωσκε προσωπικῶς. Ἀμφότεροι λοιπὸν ἤρξαντο συνομιλοῦντες περὶ ποιήσεως, περὶ τέχνης, περὶ τούτου καὶ περὶ ἐκείνου.

— Εἶμαι καθ' ὅλα ὑπὲρ τῆς γνώμης σου, εἶπεν ὁ ὑπουργός.

— Εἶναι ἀδύνατον, ἀντεῖπεν ὁ ζωγράφος.

— Διατί;

— Διότι ἀν καθ' ὅλα ἐσυμμερίζεσθε τὴν γνώμην μου, δὲν θὰ ἐμένετε εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Τὸ καθαρτήριο. — Διηγῶνται ἐν Ἰταλίᾳ τὸ ἐξῆς νόστιμον ἀνέκδοτον.

Ἀπέθανε κύριός τις, ὅστις κατ' εὐθειαν μετέβη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἐκρούσε τὴν θύραν, ὅπως εἰσέλθῃ. Ὁ Ἅγιος Πέτρος, ὅστις ἐκράτει τὰς κλεῖς καὶ εἶναι οὕτως εἶπεν ὁ μπράμπος τοῦ Παραδείσου, δὲν ἐπέτρεπεν αὐτῷ τὴν εἴσοδον.

— Ἐπιμένω νὰ εἰσέλθῃς, ἔλεγεν ὁ ἀποθανών.

— Ἀδύνατον!

— Διατί;

— Διότι ἔχεις ἁμαρτίας τινὰς, ἃς δὲν νὰ ἐξαλείψῃς ἐν τῷ καθαρτηρίῳ μετὰ τοῦτο δὲ δύνασαι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸν Παράδεισον.

— Πρὸς Θεοῦ, εἶπεν ὁ ἀποθανών, διατί εἶ-

σαι πείσμων ὡς τὴν σύζυγόν μου;

— Τὴν σύζυγόν σου; Ἦσο λοιπὸν νυμφευμένος;

— Ναί.

— ὦ! τότε τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει, εἶπεν ὁ Ἅγιος Πέτρος. Διατί δὲν μοι τὸ ἔλεγες ἀνεκαθεν;

— Διατί; Διότι... τί σχέσιν ἔχει τοῦτο μετὰ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον εἴσοδόν μου.

— Ἰδοῦ. Ὁ νυμφευμένος ἀπαλλάσσεται τῆς υποχρεώσεως νὰ ὑποστῇ τὰς τοῦ καθαρτηρίου ποινὰς, διότι μία σύζυγος... εἶναι ἀρκετὸν καθαρτήριο. Εἰσελθε.

Ὁ ἀποθανών εἰσήλθεν.

Ἀἴφνης πλησιάζει ἕτερος.

— Τί ζητεῖς; τῷ λέγει ὁ ἅγιος Πέτρος.

— Νὰ εἰσέλθω.

— Ἀδύνατον. Ἐχεις ἁμαρτίας τινὰς καὶ πρέπει πρῶτον νὰ μεταβῆς εἰς τὸ καθαρτήριο.

— Ἄλλ' ὁ νῦν μόνις εἰσελθὼν εἶχε πλείονας ἐμοῦ. Διατί ἐκεῖνος ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον;

— Διότι ἐκεῖνος ἦτο νυμφευμένος καὶ διήλθεν ἐκ τοῦ καθαρτηρίου ἐν τῇ γῆ.

— Ἐ! τότε λοιπὸν θὰ εἰσέλθω, διὰ τὸν διπλοῦν λόγον ὅτι ἐγὼ ἐνυμφεύθην δὲς.

— Δίς; Τότε λοιπὸν εἶσαι διὰ τὴν κόλασιν. Εὐλογημένε, ἀφοῦ ἀπαξ ἔκαμες τὸ λάθος νὰ νυμφεθῆς καὶ νὰ ὑποστῇς τὰς βασάνους ἀληθοῦς καθαρτηρίου, τί ἤθελεις νὰ δευτερώσῃς; Τοιοῦτους ἀνοήτους ὁ παράδεισος δὲν δέχεται. Πήγαινε, κύριε, εἰς τὴν κόλασιν. Τὸ δεύτερον σφάλμα σου εἶναι ἀσυγχώρητον.

Βουλευτὴς ἀπολεσθεῖς. — Παράδοξον καὶ πρωτοφανές τι συνέβη ἐν Ἰσπανίᾳ.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Δουράγκου ὁ κύριος Σόλλερ ἐξελέχθη Βουλευτής. Αἱ Κόρτες ἤνοιξαν, οἱ βουλευταὶ πάντες προσῆλθον, ἀλλ' ὁ κύριος Σόλλερ δὲν ἐφάνη ποσῶς. Ὁ κύριος Κά-

στρος, πρόεδρος τῆς βουλῆς, ἠρώτησε πάντας περὶ τοῦ Σόλλερ, ἀλλ' οὐδεὶς ἐγίνωσκεν αὐτόν. Ἐγραψέ λοιπὸν πρὸς τὰς ἀρχὰς πύσας τῆς Βισκαίας καὶ ἰδίως εἰς τὰς τοῦ Δουράγκου, ζητῶν πληροφορίας, ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἔφθασεν ἐξαγόμενον.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Δουράγκου ἔλεγον:

— Ἐψηρίσαμεν τὸν κύριον Σόλλερ, ἀλλ' οὐδέποτε τὸν εἶδομεν. Ἄν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ἀγνωστοῦμεν ποῦ εἶναι πιθανὸν νὰ εὑρισκεται.

Ἠναγκάσθη τότε νὰ προκηρῆξῃ ἰμοιβὴν δι' ὃν τινα ἀνακαλύψῃ ποῦ ὑπάρχει ὁ κύριος Σόλλερ, ἀλλὰ καὶ τότε οὐδὲν κατορθώθη, διότι δὲν ἠδύνατο ἡ ἐξουσία νὰ δώτῃ τὰ χαρακτηριστικά του, ἅπερ ἤγνοιε. Τίς δὲ θ' ἀνεύρισκεν ἄνθρωπον ἄνευ χαρακτηριστικῶν;

Τίς λοιπὸν ἦτο ὁ κύριος Σόλλερ αὐτός, ὃν ἐξελέξαντο 4,000 ψηφοφόροι χωρὶς νὰ τὸν γνώσκωσι καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ; Τοῦτο μένει εἰσέτι ἀγνωστον, μένει μυστήριον.

Τὰ δύο διατί. — Βαλαντιοτόμος ἐδικάζετο.

— Διατί, τῷ λέγει ὁ πρόεδρος, ἔκλεψες τὸ βαλάντιον ἐκεῖνο;

— Διότι εἶχον πῖσι πάρα πολλὸ, κύριε πρόεδρε, καὶ ἠγνόουν τί ἔπραττον.

— Διατί λοιπὸν τὴν ἐπιούσαν καθ' ἣν ἦτο νηφάλιος δὲν ἀπέδιδες τὰ κλαπέντα ἀντὶ νὰ ἐξοδεύσῃς αὐτὰ;

— Διότι θέλων νὰ λησμονήσω τὴν ἀνόσιον πράξιν μου ἔσπευσα νὰ πῶ οἶνον, καὶ ἠναγκάσθην νὰ τὸν ἀγοράσω διὰ τῶν χρημάτων αὐτῶν.

Περίεργος ἀνακάλυψις. — Ἐμπορὸς τις ἐσκέφθη τὸ ἐξῆς, ὅπως ἐξαναγκάσῃ τοὺς ἀνθρώπους ν' ἀναγινώσκωσι τὰς εἰδοποιήσεις του. Ἐτοποθετεῖ τοιαύτας εἰς τὰ θρανία τῶν σιδηροδρομίων, ὑπ' αὐτὰς δ' ἔθετε λεπτὴν βελόνην. Ὁ ἐπιβάτης, ὅμα ἐκάθητο, ἀνεπήδα κεντῶμενος. Θίλων δὲ νὰ παρατηρήσῃ τί τὸν ἐκέντησεν, εἶδεν τὴν εἰδοποίησιν, ἣν ἠναγκάζετο ν' ἀναγνώσῃ.

Πολλάκις ἀπέδιδεν αὐτὸν αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρίαι, ἀλλ' ἐκεῖνος θελεῖ διὰ τῆς βίας νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ σύστημά του τοῦτο. Τέλος ἠναγκάσθησαν, διὰ νὰ ἠσυχάσῃ, νὰ τὸν ἐνάξωσιν εἰς τὰ δικαστήρια.

Στατιστικὴ ἄδοξος. — Ἰδοῦ τίνα ποσὰ ἐξοδεύουσι τὰ διάφορα κράτη πρὸς συντήρησιν τοῦ στρατοῦ των, ἐξαιρουμένου τοῦ ναυτικοῦ, καὶ τίνα ἐξοδεύουσι ποσὰ ὑπὲρ τῆς παιδείας, ὅπως ὁ ἀναγνώστης ποιήσῃ τὴν σύγκρισιν.

	Διὰ στρατὸν	Διὰ παιδείαν
Ἡνωμ. Πολ.	200,000,000	220,000,000
Ρωσσία	726,130,000	62,917,040
Ἀγγλία	393,742,925	62,448,325
Γαλλία	531,148,836	49,211,282
Ἀυστρία	255,400,462	22,379,900
Ἰταλία	195,639,103	22,045,261
Σουηδία	23,729,300	12,140,155
Ἰαπωνία	39,150,000	9,600,120
Βέλγιον	43,869,300	8,197,682
Γερμανία	404,411,747	7,377,546
Βρασίλια	54,312,484	6,450,078
Ρωμουνία	16,55,991	6,161,915
Πορτογαλλία	20,711,477	4,875,825
Ἰσπανία	119,884,847	3,600,000
Ἑλλάς	7,637,104	3,016,045
Τουρκία	123,815,475	2,258,335
Νορβηγία	8,945,720	2,523,220
Σερβία	4,345,696	1,835,041
Δανία	12,030,546	1,305,777
Αἴγυπτος	22,262,110	1,130,200

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἄδοξος ἡ τοιαύτη στατιστικὴ; Ἄπανα λοιπὸν ἡ ἀνθρωπότης φαίνεται σύμφωνος νὰ ἐξοδεύῃ μὲν πολλὰ διὰ τὴν ἀλλολοκτονεῖται, ὀλίγιστα δὲ διὰ νὰ διδάσκηται! Καὶ ἔπειτα καλοῦμεν τὴν ἐποχὴν μας, ἐποχὴν προόδου καὶ πολιτισμοῦ! !

Ἐξαιρέσιν ποιεῖ μόνις ἡ Ἀμερική, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνη οὐχὶ ἐνδοξον ἐξαιρέσιν, διότι ἐξοδεύει τόσα ἵνα παιδεύηται, ὅσα καὶ ἵνα φανεύῃ.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΜΑΚΡΑΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Ἀθῆναι... φεῦ! σᾶς ἔγασα, πόλις τερπνὴ Παλλάδος,
καὶ ζῶ μακρὰν τοῦ διακοῦς, αἰθρίου οὐρανοῦ σάς!
ὦ! ἔνθα νῦν εὐρίσκομαι δὲν ἀπαντῶ τὰς Μούσας
Τῆς πρὶν Ἑλλάδος!

Δὲν ἀπαντῶ τὸν Ἕρισσον... ὦ! ναί! τὴν ἡδονὴν μου!
Ἐκεῖ τὴν ἔδλεπον αὐτὴν, ἐκεῖ περιπατοῦσαν,
καὶ στίχους τότε ἔγραφον... εἶχον μαζὺ τὴν Μοῦσαν,
τὴν ἔμπνευσίν μου.

Μοὶ ἐμεῖδ' αὐτὴ μικρὸν καὶ ἡ γλαυκὴ αἰθρία
Συνεμεῖδα μετ' αὐτῆς κ' ἡ φύσις ἔκοσμεῖτο.
Πόσον ὠραία, προσφιλεῖς, θελκτικωτάτη ἦτο
καὶ ἔρασμα!

Ὅταν ἦδὺ μ' ἠτένιζε τὸ πυρπολοῦν τῆς ὄμμα,
Ἡὼς μοὶ κατέκαie δεινῶς τὰ σπλάγχνα, τὴν καρδίαν!
καὶ πῶς συγχρόνως μ' ἔδιδε ζωὴν καὶ εὐτυχίαν!
ὦ! ναί, ἀκόμα,

Τὸ ἐνθυμοῦμαι Ἰακρὸν, περιπαθὲς ὠραῖόν...
Ἦτο πηγὴ ἀένναός αὐτὸ εὐδαιμονίας,
καὶ ἦν ὄμμα παρήγορον τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας,
Ἀγάπην πνέον.

Πῶς ἐγενόμην ἔξαλλος ὑπὸ τῆς εὐτυχίας,
Ὅπότεν μὲ ὀγκούμενον τὸ στήθος μοὶ ὤμιλει
Ἦ ὅταν εἰς τὰ χεῖλη μου προσήρμοξε τὰ χεῖλη
τῆς ἀμβροσίας!

Δὲν διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ ἐδῶ ἡ ὀλιότης!
Μόνος ὁ πόνος πυρπολεῖ τὰ σπλάγχνα αἰωνίως,
Τοιοῦτος ἦν ἀνάκαθεν ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος,
Ἦ ματαιότης!

Μετὰ εὐδίας διαρκῆ καὶ θαλπυρῆν ἡλίου
Ἐπέρχεται ἡ θύελλα, τὸ ψῦχος τοῦ χειμῶνος,

Μετὰ τὴν ὀλιότητα, ἐπέρχεται ὁ χρόνος
τοῦ μαρτυρίου.

Μαρτύριον διηκεῖς καὶ πάγῃ τῶρα πλέον,
Ὀλίφεις βαθεῖα, μαρασμός, ἀφόρητος ἀνία,
Ἴδου τί μοὶ ἀπέμεινε! Ποῦ νῦν ἡ εὐτυχία,
στιγμῶν ἀρχαίων;

Ἄλλ' ὀχι! ὀχι! Διατὶ πᾶσαν ἐπίδα χάνω;
Ἄν πάλιν εἰς τοῦ Ἕρισσοῦ τὰς ὀχθὰς δὲν καθίσω,
Ἴσως ἐδῶ ἀγαπηθῶ, καὶ ἴσως ἀγαπήσω
πρὶν ἀποθάνω.

1876

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγ. φυλλαδίῳ λογογράφου

Ὁ λύτης εἶναι ζωὸν λογικόν.

Λύσις τοῦ Αἰνίγματος.

Ἔρις — Ρίε.

Λύσις τοῦ Γρίφου.

Γυναιεὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὸ πρῶτόν μου εἶν' ὄνομα ἤχου τινός. Τὸ ἄλλο
Ἐμφαίνει, φίλε, ὑπαρξίν. Τὸ ὅλον μου δὲ εἶναι
Ἐν ὄνομα περιδοξόν, ἐν ὄνομα μεγάλο,
Δι' ὅπερ ἐσεμνόνοντο τὸ πάλαι αἰ' Ἀθῆναι.

ΓΡΙΦΟΣ.

